

Lønningen saaledes: Af de Indtægter, der efter Fradrag af Tiende og Vederlaget ifølge Loven af 10de Februar 1861, samt de Embedet paa hvilende ordinære Byrder blive ved Præstekaldet (Hjemmeindtægten), fradrages $\frac{1}{5}$, og til den saaledes fremkomne Pengesum tilskydes af Lønningsfonden saa meget, at det samlede Beløb udgjør Embedets Normalsum. Dette Tilskud omsættes til Korn, $\frac{1}{5}$ Rug, $\frac{2}{5}$ Byg og $\frac{1}{5}$ Havre efter Gjennemsnittet af Capitelstærterne for Aarene 1836—1859 med Fradrag af de to høieste og de to laveste, dog saaledes, at hvad der ikke udgjør hele Tønder Rug eller Havre, lægges til Bygget, og hvad der her ikke udgjør hele Tønder, bortfalder. For Benyttelsen af den til Embedet hørende Bolig fradrages Intet, og de Kjøbstadskald, der ingen Embedsbolig have, tilstaaes der en Huusleiehjælp af 200 til 400 Rd. Rigsm., dog saaledes, at den samlede Sum ei overstiger 12,000 Rd. Rigsm. Derhos udreder Lønningsfonden — efter samme Forhold imellem Kornsorterne som ved Tilskudet — til Sognepræsterne og de residierende Kapellaner Alderstillsæg af 50 Tønder Korn efter 10, og af andre 50 Tønder Korn efter 15 Aars Tjenestekom Sognepræst eller residierende Kapellan i det Hele. Ved Forslyttelse til et Embede af højere Klasse frægnes 5 Aar i Embedstiden. For den Præst, der fra et paa den hidtilværende Maade lønnet Embede forflyttes til et Kald, hvis Løn er bestemt efter denne Lov og hører til første, anden eller tredje Klasse, skeer dog intet Fradrag i den Embedstid, han forud har tilbagelagt. De Tilskud og Alderstillsæg, der udrederes af den geistlige Lønningsfond, udbetales forud måanedsviis efter hvert Stifts Capitelstægt. Lønningen i Korn betales efter den fastsatte Capitelstægt, dog saaledes, at den for Februar Maaned erlægges efter den Capitelstægt, der er sat det foregaaende Aar.

Til Capellaner pro loco kan af Lønningsfonden anvendes indtil 16,000 Rd., naar de enten oprettes, efterat denne Lov er udkommen, eller der efter dette Tidspunkt indtræder Vacance i det Embede, hvormed de ere forbundne. Til nye residierende Capellanier kan anvendes indtil 10,000 Rd. R. M. og til Understøttelser til personelt Kapellanhold indtil 2,000 Rd. R. M.

§ 3.

I det Naadensaar, der indtræder første Gang i et Præstekald, efterat denne Lov er udkommen, forholds overensstemmende med de hidtil gjældende Regler med Hensyn til Indtægternes Fordeling. Har imidlertid den tiltrædende Præst oppebaaret Mindre end den for Embedet fastsatte Normalsum, foruden det ham tilkommende Alderstillsæg, da tilskydes det manglende Beløb af Lønningsfonden, ligesom han paa den anden Side har at indbetale til denne det overskydende Beløb, dersom det Modsatte skulde være Tilfælde. Efterat en Vacance reengang har fundet Sted i et Præstekald, efterat denne Lov er udkommen, bortfalder derimod ved fremtidige Vacancer Naadensaaret. Fordelingen af Indtægterne mellem Formanden eller hans Vo og Estermanden skeer efter Tjenestetid, og blive de nærmere Regler i saa Henseende ligesom ogsaa Bestemmelserne med Hensyn til Afbenyttelsen af Boligen at fastsætte ved kongelig Anordning, efterat der er givet Landemoderne Leilighed til at hyltre sig. Et Præstekalds Indtægter i Vacancetiden tilfalde Lønningsfonden, naar dets Lønning er bleven ordnet overensstemmende med Reglerne i denne Lov.

For den ledigblevne personelle Capellaner hidtil tilkommende Ret til Underhold i Præstegaarden efter Naadensaarets Udløb bliver, i det Tilfælde at den benyttes, saalænge at tilstaae vedkommende Præst en Godtgjørelse af Lønningsfonden efter Ministeriets Skjøn.

Personelle Capellaner, der ansættes, efterat denne Lov er udkommen, have ikke Krav paa nogen Godtgjørelse, enten af den efterfølgende Sognepræst eller af Lønningsfonden.

§ 4.

Præsterne fritages for fremtidig at indløse deres Præstegaarde, idet Lønningsfonden overtager deres Forpligtelse i saa Henseende ved den første Vacance i hvert Præstekald; og forsaavidt Lønningsfonden maatte savne de fornødne Midler til at opfylde denne Forpligtelse ved contant Udbetaling, da er Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet berettiget til paa dens Vegne at gjøre de i saa Henseende fornødne Aaan. Derimod skulde de fremdeles